

UCHWAŁA Nr 323 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1957 r.

w sprawie dodatku za wysługę lat dla pracowników przemysłu energetycznego.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przyznaje się prawo do dodatku za wysługę lat na zasadach ustalonych w uchwale pracownikom:

- 1) zarządów energetycznych okręgów oraz podległych tym zarządom: elektrowni ciepłych i wodnych bez względu na wielkość, zakładów sieci elektrycznych, zakładów zbytu energii elektrycznej, zakładów remontowych i przedsiębiorstw w budowie;
- 2) Zarządu Biur Projektów Energetycznych i podległych temu Zarządowi biur projektowych oraz Przedsiębiorstwa Geologiczno-Inżynierskiego Energetyki;
- 3) Urzędu Dozoru Technicznego i podległych temu Urzędowi biur dozoru technicznego;
- 4) Zakładu Badań i Pomiarów „Energopomiar”;
- 5) Państwowej Dyspozycji Mocy;
- 6) Instytutu Energetyki.

§ 2. Wysokość dodatku za wysługę lat, o którym mowa w § 1, ustala się następująco:

- 1) a) robotnicy grupy przemysłowej (z wyłączeniem obsługi straży), grupy inwestycyjnej i kapitalnych remontów,
- b) pracownicy inżyniersko-techniczni zatrudnieni w działach technicznych i oddziałach produkcyjnych oraz za zgodą jednostki nadrzędnej inżynierowie zatrudnieni w działach ekonomicznych

otrzymują:

— po przepracowaniu 5 lat do 10 lat 15%,
 „ „ 10 lat 20%
 rocznej płacy zasadniczej;

- 2) inżynierowie i technicy przeniesieni służbowo do pracy w Urzędzie Rady Ministrów, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów lub w Ministerstwie Kontroli Państwowej po uprzedniej 5-letniej pracy w jednostkach, w których przysługują uprawnienia wynikające z niniejszej uchwały, otrzymują 15% rocznego uposażenia zasadniczego;
- 3) pracownicy fizyczni nie wymienieni w pkt 1 lit. a) (z wyjątkiem pracowników straży przemysłowej, gońców, pracowników zatrudnionych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego, żłobkach, przedszkolach i świetlicach dziecięcych), pracownicy inżyniersko-techniczni nie wymienieni w pkt 1 lit. b) oraz pracownicy administracyjno-

biurowi zatrudnieni na stanowiskach kierowniczych, a ponadto starsi ekonomiści, ekonomiści, starsi księgowi, księgowi, starsi planiści, planiści i pracownicy na stanowiskach równorzędnych otrzymują po przepracowaniu 5 lat — 10% rocznej płacy zasadniczej;

- 4) pracownicy administracyjno-biurowi nie wymienieni w pkt 3 (z wyjątkiem pracowników zatrudnionych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego, żłobkach, przedszkolach i świetlicach dziecięcych) otrzymują po przepracowaniu 5 lat — 5% rocznej płacy zasadniczej.

§ 3. Pracownicy, którzy według dotychczas obowiązujących przepisów otrzymali w roku ubiegłym dodatek za wysługę lat po przepracowaniu okresu powyżej 2 lat, a poniżej 5 lat, zachowują prawo do tego dodatku za czas pracy krótszy niż 5 lat w wysokości 10% rocznej płacy zasadniczej.

§ 4. Szczegółowy wykaz stanowisk oraz wysokość dodatku dla tych stanowisk zgodnie z przepisami § 2 ustali Minister Górnictwa i Energetyki.

§ 5. 1. Do uzyskania prawa do dodatku za wysługę lat wymagane jest posiadanie ciągłości pracy w jednostkach wymienionych w § 1, licząc od dnia zatrudnienia w tych jednostkach po wyzwoleniu do dnia 1 września każdego roku.

2. Przy ustalaniu ciągłości pracy, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie powszechnie obowiązujące przepisy w zakresie przyznawania prawa do urlopu wypoczynkowego.

3. Pracownikom służbowo przeniesionym do jednostek wymienionych w § 1 z Ministerstwa Górnictwa i Energetyki, z zarządu i przedsiębiorstw produkcji części zapasowych, zarządu i przedsiębiorstw montażu elektrowni, zarządu i przedsiębiorstw budowy sieci oraz elektrowni przemysłowych zalicza się okres pracy w jednostkach, z których zostali przeniesieni, do okresu pracy wymaganego do uzyskania prawa do dodatku za wysługę lat w jednostkach, do których zostali przeniesieni; wysokość dodatku określa się według zasad obowiązujących w tych jednostkach, do których pracownicy zostali przeniesieni.

4. Pracownicy, którym w ubiegłych latach na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów przy obliczaniu dodatku za wysługę lat zaliczono czas pracy w sposób odmienny,

niż to wynika z przepisów ust. 1—3, zachowują nadal uprawnień z tego tytułu.

5. Nie przerywają ciągłości pracy i są zaliczane do czasu pracy uprawniającego do dodatku za wysługę lat przerwy w pracy spowodowane powołaniem pracownika z zachowaniem stosunku pracy:

- 1) do pełnienia funkcji w radach narodowych, związkach zawodowych oraz organizacjach politycznych i innych organizacjach społecznych;
- 2) na szkolenie;
- 3) do odbycia ćwiczeń lub zasadniczej służby wojskowej.

§ 6. 1. Za podstawę do obliczenia dodatku za wysługę lat przyjmuje się:

- 1) w stosunku do pracowników fizycznych — roczną płacę zasadniczą wynikającą z osobistego zaszeregowania za wszystkie godziny przepracowane oraz za godziny przyjęte do obliczenia wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, jak również za czas zwolnienia do prac społecznych oraz za okres choroby, za który wypłacony jest zasiłek chorobowy;
- 2) w stosunku do pracowników umysłowych — płacę zasadniczą wynikającą z osobistego zaszeregowania (bez dodatku funkcyjnego i lokalnego) za wszystkie miesiące, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie w okresie rocznym stanowiącym podstawę do obliczenia dodatku;
- 3) w stosunku do pracowników umysłowych wynagradzanych ryczałtowo — płacę zasadniczą wynikającą z zaszeregowania (bez dodatku funkcyjnego i lokalnego), do którego pracownik miałby prawo na podstawie zasad ogólnie obowiązujących.

2. Do obliczenia rocznej płacy zasadniczej przyjmuje się okres od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca każdego roku.

3. Dodatek za wysługę lat wypłaca ta jednostka, w której pracownik jest zatrudniony w czasie wypłaty dodatku.

4. Pracownikom, którzy na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy po dniu 1 września 1954 r. utracili częściowo zdolność do pracy i w związku z tym zostali przeniesieni na stanowiska, na których przysługuje dodatek za wysługę lat w niższej procentowo wysokości, oblicza się ten dodatek od ostatnio otrzymywanej płacy zasadniczej w wysokości procentowej przysługującej pracownikowi przed wypadkiem.

§ 7. Dodatki za wysługę lat zwolnione są od podatku od wynagrodzeń i wszelkich innych obciążeń.

§ 8. 1. Dodatek za wysługę lat wypłaca się w dniu 1 września każdego roku, pod warunkiem nienaganej pracy.

2. Pracownik, który w ciągu roku, za który ma nastąpić wypłata dodatku za wysługę lat, opuścił bez należytego usprawiedliwienia jeden dzień pracy — traci 25%, dwa dni — 50%, trzy i więcej dni — 100% przypadającego do wypłaty dodatku za wysługę lat.

3. W razie stwierdzenia zaniedbań lub niewłaściwego wykonywania powierzonych obowiązków kierownik jednostki w porozumieniu z radą zakładową obniża dodatek za wysługę lat winnemu pracownikowi lub pozbawia go dodatku.

4. Minister Górnictwa i Energetyki może pozbawić dodatku za wysługę lat pracowników obsługi i nadzoru w razie poważnej awarii lub w razie nieszczęśliwego wypadku ze skutkiem śmiertelnym, które wynikły z ich winy.

§ 9. Upoważnia się ministrów sprawujących nadzór nad elektrowniami przemysłowymi do przyznania w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki uprawnień do dodatku za wysługę lat według zasad ustalonych w niniejszej uchwale pracownikom zatrudnionym w tych elektrowniach.

§ 10. Pracownikom przeniesionym służbowo z b. Ministerstwa Energetyki i podległych temu ministerstwu jednostek do Ministerstwa Górnictwa i Energetyki i do centralnych zarządów funkcjonalnych, w których stosuje się do pracowników przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1175), przyznaje się prawo do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego w wysokości i na zasadach ustalonych w § 2 pkt 1, 3 i 4 niniejszej uchwały, jeżeli przepracowali co najmniej 5 lat w przemyśle energetycznym lub w b. Ministerstwie Energetyki, z tym że wysokość tego wynagrodzenia nie może przekroczyć 15% kwartalnej płacy zasadniczej.

§ 11. Tracą moc:

- 1) § 20 i załącznik nr 10 do uchwały nr 863 Prezydium Rządu z dnia 11 grudnia 1954 r. w sprawie zapewnienia w latach 1955—1957 środków niezbędnych dla wykonania zadań przez resort Ministra Energetyki i
- 2) § 4 uchwały nr 539 Prezydium Rządu z dnia 22 sierpnia 1956 r. w sprawie regulacji plac oraz rozszerzenia stanowisk uprawniających do otrzymania dodatku za wysługę lat w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Energetyki.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Górnictwa i Energetyki, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz